

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าแม่กลองและป่าอู่ผึ้ง
ในท้องที่ตำบลโมโกร ตำบลหนองหลวง ตำบลอู่ผึ้ง ตำบลแม่จัน
และตำบลแม่ละมุ้ง อำเภออู่ผึ้ง จังหวัดตาก
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๓๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๒

เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าแม่กลองและป่าอู่ผึ้ง
ในท้องที่ตำบลโมโกร ตำบลหนองหลวง ตำบลอู่ผึ้ง ตำบลแม่จัน

และตำบลแม่ละมุ้ง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าแม่กลองและป่าอุ้มผาง ในท้องที่ตำบลโมโกร ตำบลหนองหลวง ตำบลอุ้มผาง ตำบลแม่จัน และตำบลแม่ละมุ้ง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าแม่กลองและป่าอุ้มผาง ในท้องที่ตำบลโมโกร ตำบลหนองหลวง ตำบลอุ้มผาง ตำบลแม่จัน และตำบลแม่ละมุ้ง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 บำแม่มดและบ่าอุมผาง ในท้องที่ตำบลโมโกร ตำบลหนองหลวง ตำบลอุมผาง
 ตำบลแม่จัน และตำบลแม่ละมุ้ง อำเภออุมผาง จังหวัดตาก เนื้อที่ประมาณ
 ๑,๕๗๒,๒๘๑ ไร่ มีสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน สภาพป่า
 ทั่วไปเป็นป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าไผ่ และทุ่งหญ้า มี
 แหล่งน้ำแหล่งอาหารของสัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง
 ที่สำคัญนานาชนิดอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น เลียงผา ช้างป่า กระตัง วัวแดง
 กวาง เก้ง สมเสร็จ หมู เสือโคร่ง ลิง ค่าง ชะนี รวมทั้งสัตว์เลื้อยคลานและ
 นกชนิดต่าง ๆ ประกอบกับเป็นป่าต้นน้ำลำธารที่เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำแม่กลอง
 ซึ่งอำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี และ
 จังหวัดสมุทรสงคราม ที่อาศัยอยู่บริเวณสองฝั่งแม่น้ำทั้งในด้านอุปโภคและบริโภค
 ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย
 รวมทั้งเป็นการช่วยบ่งกันรักษาต้นน้ำลำธารและป่าไม้มที่อยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คง
 อยู่อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนดบริเวณที่ดินปาดังกล่าวให้เป็นเขตรักษา
 พันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึง
 จำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกา